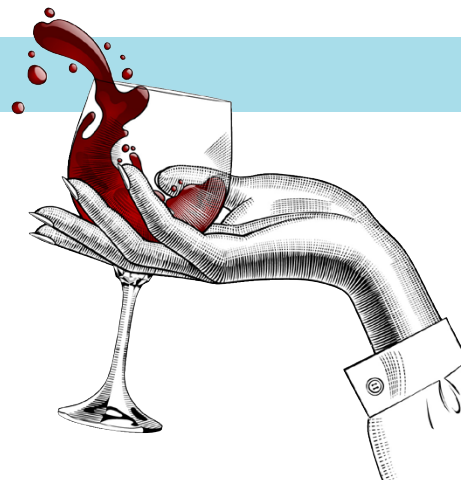

KIRKKO & KOTI

Kuopion ja Siilinjärven evankelisluterilaisten seurakuntien lehti

Päihderiippuvuudesta
on mahdollista
parantua

► Sivu 4

Yhden epäonnistu-
minen on toisen
viihdeutinen

► Sivut 6-7

Nyt voit vaikuttaa
seurakuntasi
tulevaisuuteen

► Sivu 2

kirkkojakoti.fi

Liisa lähti lenkille

► Sivu 8

EHDOKKAITA saman verran kuin viime vaaleissa

Seurakuntavaalien ehdokasasettelu päättyi torstaina 15. syyskuuta.

Seurakuntaneuvostoon on 130 ehdokasta ja yhteiseen kirkkovaltuustoon 128, kun vuonna 2018 heitä oli seurakuntaneuvostoihin 128 ja yhteiseen kirkkovaltuustoon 126. Ehdokaslistoja on yhteiseen kirkkovaltuustoon yhteensä 13, vuonna 2018 listoja oli 24. Nyt sopuvaaleja ei ole tulossa yhteenkään seurakuntaan.

Luottamushenkilöitä valitaan Kuopion seurakunnissa yhteensä 135.

Uutta verta mukana

Kaikkiin seurakuntiin on saatu ehdolle ilahduttava määrä uusiakin nimiä. Useat ehdokkaat ovat ehdolla sekä seurakuntaneuvostoon että yhteiseen kirkkovaltuustoon.

Kokonaisuudessaan tiedot ovat vielä alustavia. Vaalilautakunnat hyväksyvät lopullisesti ehdokaslistat lokakuun alussa, siihen asti ehdokaslistat ja tiedot ovat vahvistamattomia. Ehdokasnumerot arvoetaan 3.10. Viralliset ehdokaslistat nimitietoineen julkaistaan viimeistään 5.10.

Vaalit pidetään marraskuussa ja silloin voi äänestää ehdokasta oman seurakunnan seurakuntaneuvostoon ja yhteiseen kirkkovaltuustoon. Ennakoon voi äänestää 8.–12. marraskuuta ja varsinainen vaalipäivä on 20.11.

Vaaleista toivotaan vilkkaita. Ehdokaisiin voi tutustua tarkemmin 10.10. avautuvassa vaalikoneessa osoitteessa seurakuntavaalit.fi/vaalikone.

LUOTTAMUSHENKILÖT päättävät muun muassa seurakunnan toiminnoista.

Siilinjärvellä valitaan kirkkovaltuusto

Siilinjärven seurakunnan kirkkovaltuuston kahdestakymmenestäseitsemästä jäsenestä kaksikymmentä on asettunut uudestaan ehdolle marraskuun seurakuntavaaleissa.

Edellisten vaalien tapaan ehdokkaita on kahdelta valitsijajyhdistykseltä: Kotikirkolta 26 ja Yhteistyöryhmästä 23 eli yhteensä 49 ehdokasta.

Molempien ryhmien ehdokasmäärissä on edellisiin vaaleihin verrattuna

hienoista laskua: vuoden 2018 seurakuntavaaleissa Kotikirkolla oli 28 ehdokasta ja Yhteistyöryhmällä 28 ehdokasta.

Vaikuta seurakuntasi tulevaisuuteen

Tämän vuoden seurakuntavaalikampanja nousee kirkon ytimestä sloganinaan: uskottu, toivottu, rakastettu.

Vaaleissa äänestetään kirkon ja sen seurakuntien tulevaisuudesta. Luottamushenkilöt päättävät esimerkiksi kirkollisveroprosentista, talousarviois-

ta, monista työntekijävalinnoista ja tilojen käytöstä.

Seurakuntavaaleissa on äänioikeus 16 vuotta täyttäneillä seurakuntien jäsenillä.

Lokakuun Kirkko ja koti -lehdessä julkaistaan erillinen vaaliliite, jossa on esillä kaikki ehdokkaat.

MUISTOKIRJOITUS

Emerituspiispa Matti Sihvosen muistolle

KUOPION hiippakunnan emerituspiispa, teologian tohtori **Matti Sihvonen** kuoli 29.8.2022 Kuopiossa. Vain viikkoa aiemmin hänen 90-vuotisjuhlaa vietettiin suurella joukolla omaisten, ystävien ja seurakuntaväen kanssa Alavan kirkossa juhlamessussa, jossa Sihvonen itse saarnasi.

Matti Sihvonen syntyi 3.8.1932 Sortavalan maalaiskunnassa. Hän oli siten Karjalan evakkoja. Jatkosodan aikana perhe palasi Sortavalan. Sota varjosti elämää monin tavoin. Matti Sihvonen kertoi löytäneensä neljän muun pojan kanssa metsästä käsikranaatin, jonka vaaroja ymmärtämättömät pikkupojat räjäyttivät. Kaikki loukkaantuivat, mutta säilyivät elossa. Matin sairaalamatka kesti viikon.

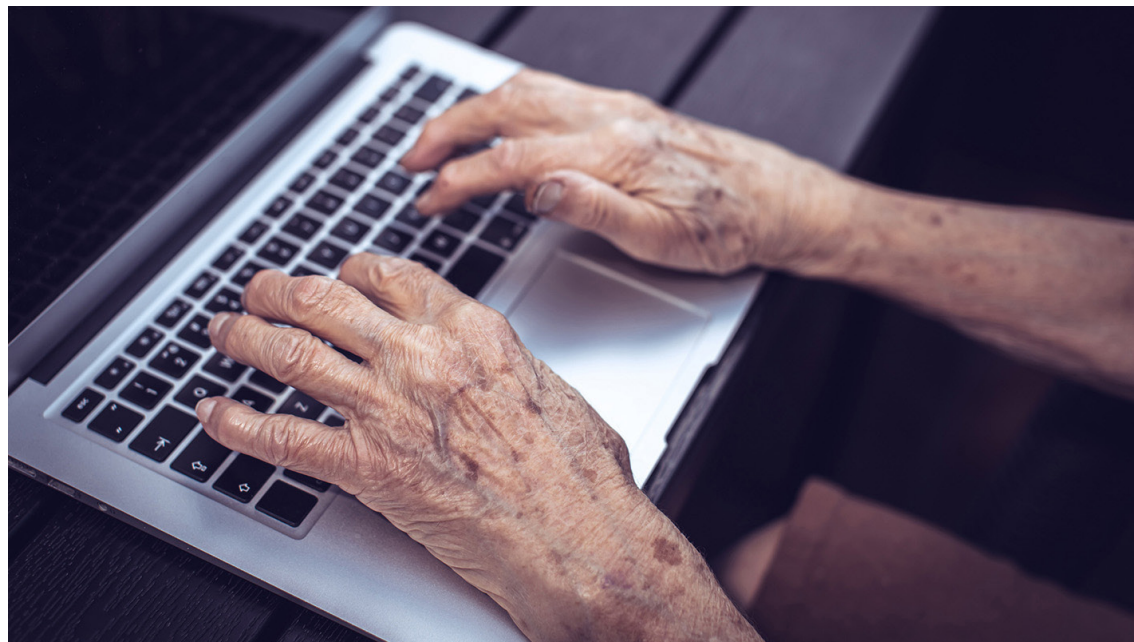
Jatkosotaa paennut perhe asettui Leivonmäen, Haapaveden ja Korpilahden kautta lopulta Iittiin. Nopeaksi oppijaksi osoittautunut Matti kirjoitti ylioppilaaksi Jyväskylän Lyseon lukiosta 1952. Hän valmistui teologian maisteriksi Helsingistä 1957 ja vihittiin papiksi seuraavana vuonna Kuopiossa.

Sihvonen toimi Kuhmossa nuorisopappina ja myöhemmin Hankasalmen kirkkoherrana ja Joensuun Pielisensuun seurakunnan kappalaisena hoitaen välillä myös uskonnonopettajan tehtäviä.

Väitöskirja saksalaisen teologin **Wilhelm Löhen** kirkkokäsityksestä kypsyi vähitellen, aamuyön tunteina papin työn ohessa Joensuussa Pielisensuun pappilassa. Teologian tohtoriksi hän väitteli 1980. Samana vuonna hänet valittiin pappien jatkokoulutuksesta vastaavan Kirkon Koulutuskeskuksen johtajaksi. Virka kuuluu niihin harvoihin, joihin edellytetään tohtorin tutkintoa.

Matti Sihvonen valittiin Kuopion hiippakunnan piispaksi 1984. Siinä tehtävässä hän palveli hiippakuntaa ja itäsuomalaisia ihmisiä tunnollisesti 12 vuoden ajan. Hänen aikanaan vihittiin ensimmäiset naispapit hiippakuntaan. Sihvonen piti Itä-Suomen puolta. Hän vaikutti ratkaisevasti esimerkiksi teologikoulutuksen saamiseksi Joensuuhun. Vahvan saksan kielen taitonsa ansioista hän hoiti kirkon suhteita Länsi- ja Itä-Saksaan.

SOTE-PALVELUIDEN saatavuus huolettaa diakoniatyöntekijöitä

Sähköiset palvelut lisääntyvät, mutta monet eivät pysty niitä käyttämään.

Kirkon diakoniassa on otettu käyttöön runsaasti sähköisiä työkaluja. Samanaikaisesti kohtaamiset niiden ihmisten kanssa, jotka eivät osaa käyttää sähköisiä palveluita, ovat lisääntyneet. Sote-uudistuksen läheisyydessä diakoniatyöntekijöillä on kasvava huoli sote-palveluiden saatavuudesta ja ihmisten avustarpeesta muun muassa tukien hakemisessa, käy ilmi tuoreesta diakoniabarometristä.

Diakoniabarometri 2022 hahmottaa diakoniatyön muutoksia poikkeusaikana, jolloin seurakunnissa etsittiin ja kehitettiin uusia tapoja tavoittaa ja tukea ihmisiä. Barometri luotaa diakoniatyön tulevaisuutta vapaaehtoistoiminnan muodostuessa kiinteämmäksi osaksi yhteistä seurakuntatyötä ja hyvinvointialueiden aloittamassa toimintansa sote-palveluiden uudistuksessa.

Yhteistyön tarve on suuri

Diakoniassa on korona-aikana tehty laaja-alaista yhteistyötä eri verkostoissa tavoitteena asiakkaiden hyvinvointi. Yhteistyön tarve ei näytä ainkaan vähenevän sote-uudistuksen myötä.

Noin 90 prosenttia diakoniabarometrin vastaajista kertoi diakonian avun piirissä sekä työelämän ulkopuolella olevien toimivan vähintään satunnaisesti vapaaehtoisina. Vapaaehtoistyötä tehtiin korona-aikana kulloinkin vallitsevien rajoitusten puitteissa. Vuoden 2022 Diakoniabarometrin tulosten mukaan korona-aika on kasvattanut sellaisen ruoka-avustamisen määrää, jossa vapaaehtoiset ovat olleet aktiivisina toimijoina diakonian apuna. Tämä lisää osallisuutta ja siten yhteiskunnallista vaikuttavuutta.

Korona-aika ja sen jatkuvasi muuttuneet rajoitukset ovat kuormittaneet niin diakonian asiakkaita kuin diakoniatyöntekijöitäkin. Työmäärä on lisääntynyt ja samanaikaisesti on otettu uusia työmenetelmiä runsaasti käyttöön. Myös vapaaehtoisten ohjaukseen ja verkostossa toimimiseen tarvitaan työntekijän aikaa, mutta työmäärän lisääntyminen ei ole näkynyt diakonian resursseissa.

Diakoniabarometri 2022 -kyselyyn vastasi 355 diakoniatyöntekijää, mikä on noin 27 prosenttia kaikista diakoniatyöntekijöistä. Kysely toteutettiin tämän vuoden tammi-helmikuussa.

Vuoden 2022 diakoniabarometritutkimus juhlistaa samalla 150 vuotta täyttävää suomalaista diakoniatyötä. Diakoniabarometri toteutetaan joka toinen vuosi.

matkakumppania. Piispa Matti Sihvonen palveli uskollisesti puolison ja papin kutsumuksissaan aina kuolemaansa saakka.

Kuopion hiippakunta muistaa häntä lämmöllä ja rukoilee hänen puolestaan:

”Armon ja lohdutuksen Jumala. Lahjoita palvelijallesi Matti Sihvoselle iäinen rauhasi rakkaan Poikasi Jeesuksen Kristuksen tähden. Anna ikuisen valosi loistaa hänelle. Ole hänelle armollinen ja anna iankaikkinen elämä. Uskollinen Herra ja Vapahtaja, sinä olet lunastanut hänet pyhälä ja kalliilla verelläsi. Vie hänet sisälle Jumalan kirkkauteen ja pyhiesi joukkoon nimesi tähden.”

JARI JOLKKONEN
Kuopion hiippakunnan piispa

Matti Sihvosen siunaustilaisuus järjestettiin Kuopion tuomiokirkossa 24.9. Siunauksen toimitti piispa Jari Jolkkonen. Piispan hautajaispuheen voi lukea osoitteesta piispajarijolkkonen.fi. Tilaisuus on katsottavissa myös verkossa virtuaalikirko.fi

PÄÄKIRJOITUS

Minna Siikaniva
minna.siikaniva@evl.fi

Turvaa, toivoa ja luottamusta

Kirkkohallitus hyväksyi syyskuussa sisällöllisesti Suomen evankelis-luterilaisen kirkon hallitusohjelmataavoitteet vuosille 2023–2027. Esityksen kantavana teemana on yhteiskunnan kriisinkestävyyden vahvistaminen. Kirkko haluaa olla rakentamassa turvaa, toivoa ja luottamusta ihmisten arkeen.

Tavoitteiden teemoja ovat muun muassa eriarvoisuuden vähentäminen, tulevaisuuskon vahvistaminen, nuorten hyvinvointiin satsaaminen sekä ilmastokestävän elämäntavan edistäminen.

Lisäksi hyväksyttiin myös *Siunausten signaalit* -dokumentti Suomen evankelis-luterilaisen kirkon tulevaisuusselonteoksi.

Selonteon lähtökohtana on se, että kirkon kannalta merkityksellisen tulevaisuustiedon lähde ovat ihmiset itse ja heidän arkiset kokemuksensa. Dokumentti pohjautuu ihmisten arkisten kokemusten havainnointiin ja tulkitsemiseen kirkon kannalta. Siunausten signaalit haastaa pessimistiset näyt kirkon tulevaisuudesta. Kirkkoon suhtaudutaan myönteisesti ja avoimesti. Kirkkoa tarvitaan nyt enemmän kuin pitkään aikoihin. Keskeistä on diakonian tarve ja sen merkittävyys kirkon toiminnassa.

Selonteko on tarkoitettu kirkon työn kehittämisen välineeksi kaikkiin seurakuntiin. Se luo pohjaa myös kirkon seuraavalle yhteiselle strategialle.

Seurakuntavaalien ehdokasasettelu päättyi 15.9. Nyt seurakuntalaisilla on loistava mahdollisuus vaikuttaa kirkon tulevaisuuteen äänestämällä vaaleissa.

Vaalit pidetään marraskuussa ja silloin voi äänestää ehdokasta oman seurakunnan seurakuntaneuvostoon ja yhteiseen kirkkovaltuustoon. Ehdokkasiin voi tutustua tarkemmin 10.10. avautuvassa vaalikoneessa: seurakuntavaalit.fi/vaalikone.

”Herra, kaikki mitä teemme, kirkastakoon sinua, että Isän rakkautta saisi maistaa maailma”

Virsi 449:2

RUKOILEN

*Rakas taivaallinen Isäni,
Sinä näet minut tänäänkin,
minun etsimiseni ja hapuilemiseni.
Anna minun kokea tänä päivänä,
ettet Sinä ole kaukana minusta,
vaan aivan lähellä.
Sinä kuljet minun rinnallani,
johdatat ja varjelet minua.
Siksi saan olla aivan
turvallisin mielin.*

Matti Sihvosen hengelliset juuret olivat luterilaisessa kansankirkollisuudessa, ja myös Itä-Suomen rukoilevaisuus oli hänelle tuttua. Hänet muistetaan väkevänä julistajana, sielunhoitajana ja surevien lohduttajana. Kotiseudun menetyks ja oman pojan kuolema toivat kärsimyksen omakohtaiseksi. Pitkästä elämäkokemuksesta syntyi teos Pieni kirja kärsimyksestä (Kirjapaja 1996).

Sihvonen julkaisi sekä hartauskirjoja että tutkimuksia erityisesti luovutetun Karjalan kirkollisesta elämästä. Julkaisutoiminta jatkui loppuun saakka. 82-vuotiaana hän julkaisi ortodoksien ja luterilaisten suhteita Raja-Karjalassa 1917–1940 käsittelevän tutkimuksen Rinnakkain rajalla (Ilias 2014). Vielä 88-vuotiaana hän julkaisi hartauskirjan Päivä kerrallaan (Herättäjä 2021). Tämä poikkeuksellisen syvälinen hartauskirja jäi hänen viimeisekseen.

Vaimo **Anna-Liisa** eli Matin rinnalla vuodesta 1959, siis 63 vuotta. He viettivät yhdessä Matin 90-vuotisjuhlaa heille rakkaaksi tullessa Alavan kirkossa 21.8.2022 yhdessä lasten, lastenlasten, sukulaisten, ystävien ja seurakuntaväen kanssa. Tämä joukko ja lukemattomat muut Itä-Suomessa jäävät kaipaamaan ystävää ja hengellistä

TUHKASTAKIN voi nousta

Päihderiippuvuus on salakavala sairaus. Oikealla hoidolla siitä on silti mahdollista päästä eroon. Toivottomia tapauksia ei ole.

Kadulla tulee vastaan siististi pukeutunut nainen, joka puhuu kännykkään. Kaupan kassalla perheenäiti lapsineen pakkaa ruokaostoksia kassiin. Niin tavallista ja jokapäiväistä, ettei henkilöihin edes kiinnitä sen kummempaa huomiota.

”Niinpä. Päihderiippuvainen nainen voi periaatteessa olla kuka tahansa vastaan tuleva naishenkilö, päihdeongelmaa ei välttämättä näy millään tavalla ulospäin. Naiset ovat mestareita salaamaan asian ja pitämään yllä kullissia siitä, että kaikki on hyvin”, pitkän uran päihdekuntoutuksen parissa kouluttajana ja konsulttina tehnyt teologian maisteri **Hannele Nykänen** painottaa.

Nykänen on nyttemmin eläkkeellä, mutta toimii puheenjohtajana naisten ehkäisevää päihdetyötä tekevässä Kuopion Valkonauha ry:ssä. Alkusyksystä häneltä ilmestyi kirja *Ei minusta tarvitse välittää – tuhkimotarinoita naisten päihderiippuvuudesta*.

Toipuminen on mahdollista

Uusimman kirjan inspiraationa toimivat ne lukuisat naisten toipumistarinat, joita Nykänen on työvuosiensa aikana kuullut.

”Ne ovat tehneet minuun lähtemättömän vaikutuksen. Halusin tarinoiden kautta kertoa sen, että toipuminen päihderiippuvuudesta on mahdollista kenelle tahansa.”

”Naisilla hoitoon pääseminen monesti viivästyy juuri siksi, että ongelmaa salailaan liian pitkään. Ja kun ongelmat pitkityvät, niillä on taipumus myös mutkitua. Siitä huolimatta kenenkään tilanne ei ole toivoton.”

Nykästä häiritsee se, että liian usein päihteistä eroon pääseminen mielletään äärimmäisen vaikeana, ellei jopa mahdottomana polkuna.

”Tätä asennetta löytyy valitettavasti myös päihdetyöntekijöiden keskuudessa. Ihmistä esimerkiksi ei ohjata AA-ryhmään, koska ajatellaan, ettei se sovi kaikille. No, sen sopivuuden tietää vain kokeilemalla. Etukäteen ei pidä lyödä hanskoja tiskiinkin.”

”On yksilökohtaista, minkä avulla ja missä ajassa ihminen pääsee eroon päihteistä. Jollekin ratkaiseva voi olla se kahdeskymmenesviides kerta katkaisuhoidossa.”

Motivaatio ei ratkaise

Nykäsen mukaan raitistuminen on mahdollista – mikäli päihderiippuvainen saa oikeanlaista hoitoa.

”Kuntoutuspaikkoja on monenlaisia, mutta niiden taso ja toiminta on hyvin kirjavaa. Jossain syödään, saunotaan ja kalastellaan yhdessä. Mukavaahan semmoinen tuki on, mutta jos siellä ei oikeasti yritetä irrottautua päihteistä eikä puhuta asioista avoimesti ja niiden oikeilla nimillä, niin se on yhtä tyhjän kanssa.”

TUULA HYTTINEN

Vaan entäpä, jos ihminen ei itse ole halukas raitistumaan?

”Yksi yleisimmistä myyteistä on, että hoito ei onnistu, jos siihen ei ole motivoitunut. Olen nähnyt lukuisia tapauksia, jossa esimerkiksi työnantaja on antanut päihdeongelmalliselle työntekijälleen vaihtoehtoiksi joko potkut tai päihdekuntoutuksen. Puolipakolla kuntoutuksen mennyt työntekijä onkin muutaman päivän jälkeen huomannut, että raitistuminen voisi sittenkin olla hyväksi hänelle.”

Nykänen harmittelee, että erityisesti naisille suunnattua päihdekuntoutusta on olemattoman vähän tarjolla Suomessa.

”Hoitopaikat, joissa on sekä miehiä että naisia, eivät ole paras vaihtoehto.

Siellä tulee helposti flirttailua tai naiset alkavat hoitaa miehiä, pesevät heidän pyykkejään ja hyysäävät.”

”Lisäksi monilla päihdeongelmallisilla naisilla on taustalla seksuaalisia traumoja ja niistä puhuminen kuntoutusryhmissä miesten kuullen on vaikeaa.”

Etukäteen ei pidä lyödä hanskoja tiskiinkin.

Hyvän esimerkkinä pelkästään naisille räätälöidystä päihdekuntoutuksesta Nykänen mainitsee Tohmajärvellä toimivan Hoitokoti Tuhkimon.

”Sieltä on saatu loistavia hoitotuloksia. Kunpa sellaisia paikkoja vaan olisi enemmän.”

Ajatukset pyörivät päihteissä

Nykänen korostaa, että päihderiippuvuuden kehittymisessä ei ratkaisevaa ole käyttömäärä, vaan psyykinen riippuvuus.

”Odotetaan innolla jo seuraavaa käyttökertaa tai muistellaan edellistä. Ystävän luokse ei mennä enää kahville, vaan siiderille. Ja mitkään juhlat eivät ole juhlimisen arvoisia selvin päin.”

Naisten päihteiden käyttöä paheksutaan edelleen enemmän kuin miesten.

”Miehillehän on oikein ylpeilyn aihe, jos pystyy juomaan muut pöydän alle. Samalla tavalla käyttäytyvää naista katsotaan kiero. Tosin nuoremmissa ikäluokissa suhtautumisessa ei enää ole niin suurta eroa.”

Nykänen odottaa hieman huolissaan, miten päihdekuntoutus tulee toteutumaan uusilla hyvinvointialueilla.

”Toivon todella, että se ei jäisi kaiken muun jalkoihin. Silti pahoin pelkään, että niin saattaa käydä.”

”Päihteiden käyttö on taustatekijänä kymmeniin eri sairauksiin ja se on suuri vaikuttaja myös työikäisten kuolemiin. Kyse ei siis ole mistään marginaalisesta asiasta.”

Se, että päihdeongelmiin tartuttaisiin jo varhaisessa vaiheessa, olisi niin yksilön kuin yhteiskunnankin etu.

”Jos hoitoon pääsy viivästyy ja päihdeongelma syvenee, sillä voi pahimmillaan olla seurauksena lasten huostaanottoja, mielenterveysongelmia ja muita sairauksia. Niiden hoitamiseen menee paljon enemmän rahaa kuin itse päihdekuntoutukseen, puhumattakaan inhimillisen kärsimyksen määrästä.”

HELI HARING

MITÄ MIELESSÄ?

Katon lisäksi tarvitaan tukea elämän hallintaan

LÖYTYISIKÖ pysyvä katto pään päälle ilmojen kylmetessä? Kuopiolainen Sirkkulanpuiston toimintayhdistys auttaa niitä ihmisiä, jotka kärsivät huono-osaisuudesta ja asunnottomuudesta.

Mikä asunnottoman ihmisen elämää kuormittaa?

”Ihan ensiksi tuemme asunnottomia huolehtimaan perustarpeista: riittävästä syömisestä, nukkumisesta ja hygieniasta. Sitten tuemme elämänhallinnassa, jota haastavat päihteet, mielenterveyden ongelmat ja neuropsykiatriset erityispiirteet. Ohjaamme henkilön sosiaali- tai päihdepalveluihin. Autamme hankkimaan henkilöllisyystodistuksen ja pankkitunnukset, joita asunnon hankkimiseen tarvitaan. Riski asunnottomuuteen kasvaa, jos luottotiedoissa on merkintä, ja vuokratulot sulkee ovet useimpiin julkisen

puolen asuntoihin”, kertoo **Kaisa Söderlund**, joka luotsaa Sirkkulanpuiston tuki- ja neuvontatyön hanketta.

Millainen on asunnottomien tilanne Kuopiossa?

”Meillä on asiakkaita vuodessa noin 100, tämän nelivuotisen hankkeen aikana 250. Puolet heistä on ollut asunnottomia ja puolta on uhannut asunnottomuus. Lisäksi on paljon pätkäasunnottomuutta. Ongelmana eivät ole vapaiden asuntojen määrä vaan vuokrataso ja ennen kaikkea erilaisten tukipalvelujen saatavuus ja myös päihteet sallivien yksiköiden vähyys. Päihteitä käyttävien vanhusten tilanne on erityisen vaikea, koska päihteet sallivaa palveluasumista ei alueellamme ole. Meidän omista tuetun asumisen yksiköissämme on reilut 20 paikkaa. Pelkkiä yöpäivystyspaikkoja Kuopiossa

on seitsemän. Kuopiolla on veto-voimaa, ja palvelujen tarve vain kasvaa.”

Miten Kuopiossa vietetään Asunnottomien yötä tänä vuonna?

”Asunnottomien yön iltana 17. lokakuuta esitämme Kuvakukossa elokuvan Mies vailla menneisyyttä, kuten 20 vuotta sitten Suomen ensimmäisessä tapahtumassa esitettiin. Lisäksi järjestämme kohtaamispaikallamme Keltosalla iltatapahtuman, jossa saa iltapalaa ja jaamme yhteistyökumppanin lahjoittamia takkeja asunnottomille. Peto-sella järjestämme toisen tapahtuman yhdessä evlut. seurakunnan, Tukikohdan ja asukas-yhdistyksen kanssa”, sanoo **Janne Vainikainen**, joka vastaa Asunnottomien yön yhteistyöstä.

SINI-MARJA KUUSIPALO

ARKISTOJEN AARTEITA

Akateemisuuden ensimmäinen kosketus

KUOPION korkeakoulu tuli näkyväksi 5.9.1972, jolloin vietettiin korkeakoulun juhlallisia avajaisia.

sia. Korkeakoulu oli siihen saakka ollut olemassa lähinnä vain paperilla, nimittäin vielä tuolloin

sillä ei ollut omia tiloja.

Piispa **Eino Sormunen** oli ajanut aktiivisesti humanistisiin aineisiin painottuvaa yliopistoa Kuopioon. Humanistiset tieteet sai Joensuu eikä Sormunen ehtinyt nähdä edes lääketieteen, kemia-biokemian ja lääketieteellisen fysiikan linjoilla aloittanutta korkeakoulua. Hän kuoli heinäkuussa 1972.

Akateeminen kulkue lähti teatterilta Kauppakatua pitkin Tuomiokirkkoon. Juhlajumalanpalveluksessa saarnasi piispa **Olavi Kares**. Presidentti **Urho Kekkonen** oli kunniavierana.

Sadan hengen avajaiskulkue veti kadunvarret täyteen yleisöä, sillä kuopiolaiset saivat nähdä ensimmäisen kerran tohtorinhattuisen professorikunnan kokonaisuudessaan, sekä henkilökuntaa ja valkolakkisia opiskelijoita.

KIRKKO JA KOTI 15.9.1972

Palvelemme teitä kaikissa hautausjärjestelyihin liittyvissä käytännön asioissa luottamuksella, yksilöllisesti ja ammattitaidolla

Toimialueena Kuopion seutu ja lähikunnat

Iltaisin ja viikonloppuisin
puh. 040 585 0456

toimisto@hautaustoimistoparviainen.fi

www.hautaustoimistoparviainen.fi

**Hautaustoimisto
Parviainen Oy**

Savonkatu 18 | 70110 Kuopio | ma-pe 9-16 | puh. 017 261 3771

*Suru on
hitaasti vaalenevia varjoja...*

**Hautaustoimisto
J. NURRO OY**

Kauppakatu 55-57, KUOPIO, puh. 040 505 6287
hautaustoimisto@nurro.fi www.nurro.fi

Perunkirjoitukset, perinnönjaot, testamentit ym.

**ASIANAJOTOIMISTO
ESA AIRAKSINEN**

Vuorikatu 26 A, 4. krs, Kuopio
050 3522516, www.esairaksinen.fi

Pitopalvelua

**Ilon ja surun keskellä
olemme palveluksessanne**

Kaikkiin kodin juhliin maukkaat kylmät ja lämpimät pitopöydät.
*pitopöytä sisältää tuoreet ruiskuoriset riisipiirakat ja perunarieskat ilman lisämaksua

Kotileivonnaiset tilauksesta, ilmainen kotiinkuljetus

Meiltä myös astiat, liinat, kukkalaitteet, tarjoilu henkilökunta jne.

Kotileipomo & Pitopalvelu PIIRAKKA & PULIKKA

Sari Tenhunen

p. 050 305 1737

piirakkapulikka@hotmail.com

SURUN KOHDATESSA:

**KOIVUMÄEN
KARTANO**

Koivumäen Kartano Oy
Koivumäenkuja 18, 70800 Kuopio
Puh: 017 3614 291
kartano@koivumaenkartano.com
www.koivumaenkartano.com

Niiranen
HAUTAUSTOIMISTO 1953

Kuopion Hautaustoimisto Oy Niiranen
Savonkatu 24, 70110 Kuopio
Puh: 017 261 3686
kuopion@hautaustoimistoniiranen.fi
www.hautaustoimistoniiranen.fi

HUIIPULTA pudotaan

Kun julkkiksen tai poliitikon menestystarina päättyy epäonnistumiseen, jokin meissä ilahtuu.

Nuori nainen valitaan pääministeriksi ja innostus on suurta. Mutta samalla alkaa odotus. Milloin homma menee pieleen? Milloin hän kaatuu? Seuraako hän klassista Messiaan nousu ja tuho -kaavaa?

Tätäkin tarkoittaa sanonta huipulla tuulee. Sieltä putoamista odotetaan. Joskus pahansuopa odotus saa käyttövoimansa kateudesta. On vaikea hyväksyä vertaisensa menestystä.

Ilmiö on tuttu arkisemmasta yhteydestä. Tuttu lähettää onnea hehkuvan hääkuvansa. ”Ei se ruusunpunainen autuus kauaa kestä, arkiharmaus iskee aivan kohta”, kommentoi kateus saman tien. Kun joku kertoo innoissaan päässeensä unelmatyöpaikkaan, lähipiiri kuulee jo luurankojen kolinat kaapeissa. Kyllä se totuus vielä paljastuu.

Enkelinen kauneus rapistui saatanalliseksi rumuudeksi.

Ehkä tästä syystä **Eino Leino** runoili, että ”kell’ onni on, se onnen kätkeköön, kell’ aarre on, se aarteen peittäköön”. Ei kannata näyttää omaa menestystä, niin ei herätä kateutta. Vaatimattomuus kaunistaa.

Suurin pudottaja on Saatana

Kulttuurimme tuntee suuria huipulta putoamisen kertomuksia niin fiktiivis- ta kuin tosimaailmasta. Huippupoliisi sekaantuu rikoksiin, korkea virkamies kavalluksiin ja uskonnollinen johtaja luvattomiin seksisuhteisiin.

Mittasuhteiltaan valtavin putoamistarina löytyy Saatanan kohtalosta. Klassisen version mukaan hän oli alun perin korkein enkeli, Lusifer, valon kantaja, jonka kuului loistaa Jumalan valoa muille enkeleille ja koko luomakunnalle. Vain Jumalan Poika hallitsi häntä korkeammalla.

Kun hän ylpeydessään irtisanoutui Jumalasta, hän tuhoutui monella tavalla. Hänet karkotettiin taivaasta. Enkelinen kauneus rapistui saatanalliseksi rumuudeksi. Jumalainen viisus vinoutui kieroksi pahantahtoisuudeksi. Korkea valta vaihtui vankeuteen manalassa.

Silti hän vei mukanaan suuren joukon enkeleitä, hokutteli ihmiskunnan syntiinlankeemukseen ja teki suunnatonta vahinkoa luomakunnallekin. Näin siis perinteinen kertomus Saatanasta.

Kun kaikkein korkein putoaa, sen vaikutus tuntuu kaikkialla.

Yhden epäonnistuminen – toisen viihdeutinen

Harva selviää elämästä täysin ehjin nahoin. Jokaista satutetaan jollakin tavalla ja joitakin rusikoidaan oikein rautanyrkillä. Aina kyse ei ole vain kohtalon oikusta, vaan omilla virheratkaisuilla on myös osuutensa.

Ehkä siksi suuret elämän kolhut nostavat esiin myös häpeää. Minä mokasin. Muut näkevät sen. Ja he ilkkuvat minulle.

Puristus on erityisen kipeää, jos harha-askel tapahtuu julkisuudessa tai muuten julkiselle henkilölle. Silloin siitä eivät juorua vain tuttavat, vaan se päättyy lehtien palstalle ventovieraidenkin taivasteltavaksi. Siinä vaiheessa, kun sinua lynkataan somessa julkisesti, et pysty enää puolustautumaan millään tavalla. Alkuperäisen kömmähdyksen vahinko kasvaa moninkertaiseksi.

Julkisten ihmisten täytyy kasvattaa paksu nahka jo etukäteen.

Julkisten ihmisten täytyy kasvattaa paksu nahka jo etukäteen. Kritiikkiä tulee joka tapauksessa aina, ja silloin kun siihen on kunnolla aihetta, se on erityisen ankaraa.

Valtakunnan tähden epäonnistumisesta tulee väkisinikin monelle suurta

viihdettä. Tiedotusvälineet seuraavat kohua ja kolumnistit arvioivat tapahtumien kulkua. Myrskyn keskelle joutuneen jokaista sanaa tulkitaan suuntaan ja toiseen. Vaikka jälkeensä hänen ”rikkeensä” osoittautuisikin lievemmäksi kuin mitä alun perin kohuttiin, hän on joka tapauksessa saanut pysyvän leiman otsaansa.

Kerran kiinni jäänyttä epäillään aina.

Ruokitko juorua vai katkaisetko sen?

”Älä sano väärää todistusta lähimmäisestäs”, kuuluu kahdeksas käsky. Se kuullaan usein valehtelun ja juoruilun kieltona, ja sitäkin se on. Käskyn tarkoitus on suojella toisen mainetta ja kunniaa. Niiden menettäminen on raskas isku, jonka vaikutus voi tuntua koko elämän ajan. Pilkkasanat koulun pihalla saatetaan muistaa vielä vanhana.

Käsky toimii myös peilinä, jonka kautta voi tutkistella omaa sielua. Kun kuulen toisen ”lankeemuksesta”, miten suhtaudun siihen? Tulkitsemko sen objektiivisesti, vai suurentelenko tapahtuneen paheksuttavuutta? Herääkö minussa vahingonilo vai myötätunto? Otanko sen esiin tuttavieni kanssa, koska se on niin herkullinen puheaihe?

Tähän yhteyteen kuuluu myös vanha sanonta ”älä lyö lyötyä”. Jos toinen on kärsinyt rangaistuksensa ja sovittanut tekonsa, sitä ei kuulu enää muistella. Sekin on väärin todistuksen antamista lähimmäisistä. Siinä toinen sidotaan johonkin sellaiseen, jota hän ei enää ole.

Erään teorian mukaan anteeksi- antaminen ei ole ihmiselle luontais- ta. Aivomme muistavat pahan ja vielä suurentelevatkin sitä. Se kun suojelee meitä. Mitä herkemmin ihminen näkee uhkia, sitä varovaisempi hän on ja sitä

nopeammin hän pinkaisee pako- on. Tällainen savanni-intuitio ohjaa meitä myös digitaaliajalla. Nopeita kohu- uutisia klikataan mieluusti ja luotet- tavankin hahmon kaappiin kuvitellaan luuranko.

Niinpä kerran kiinni jäänyttä epäil- lään aina. Aika ei haalista mainetahraa.

Jeesus nousi tätä maailmanlakia vastaan. Hän aterioi rötösherrojen ja muiden syntisten kanssa, koska uskoi elämänmuutokseen. Anteeksiantami- sen kokemus voi parantaa ihmistä niin, ettei hän enää palaa vanhaan. Tähän Jeesuksen seuraajienkin tulee uskoa.

Taivas ei unohda omiaan

Jeesuksen lupaus uudesta mahdolli- suudesta herättikin aluksi suurta innos- tusta. Olisiko tämä se Messias, joka tuo viimein rauhan ja oikeudenmukaisuuden maahan ja maailmaan? Kun hän ratsasti aasilla Jerusalemiin pääsiäis- juhille, monet uskoivat suuren kään- teen olevan edessä.

Jeesuksen suosio vaihtui saman tien syytökseen.

Mutta toisin kävi. Jeesuksen suosio vaihtui saman tien syytökseen. ”Ristiin- nautitse, ristiinnautitse.” Hetki sitten ylistetty Jumalan mies tuomittiin häpeälliseen kuolemaan.

Näin syntyi kaikkein tunnetuin Messi- aan nousu ja tuho -tarina.

Tosin Jeesuksen tie ei päättynyt synkkään hautaan. Hänen sanomansa uudesta mahdollisuudesta oli niin totta, että se koski häntä itseään konkreet- tisesti. Jumala herätti hänet kuolleis- ta. Siksi hän jätti perinnökseen toivon uskonnon.

Mikään epäonnistuminen ei ole niin suurta, että taivas unohtaisi omansa.

Raitista ilmaa ja **HYVÄÄ MIELTÄ**

Eri toimijoiden yhteinen ulkoilutempaus houkutteli ison joukon ikäihmisiä kiertämään Puijonlaakson Sammakkolampea.

Kädet heiluvat ja polvet nousevat reippaaseen tahtiin Puijon kirkon alapihalla. Meneillään on lenkkeilykierroksen alkulämmittely ja paikalle on saapunut lähialueen ikäihmisiä, vapaaehtoistyöntekijöitä sekä Kuopion kaupungin luottamushenkilöitä nauttimaan kauniista syyspäivästä ja toisten ihmisten seurasta.

”Tällä yhteisellä kävelyllä saamme myös ihailla kunnostettua Sammakkolammen ympäristöä, joka tarjoaa hienot puitteet ulkoilulle ja virkistytymiselle”, kaupunginjohtaja **Jarmo Pirhonen** totesi tapahtuman alkajaisiksi.

Ihanaa nähdä ihmisiä

Alkulämmittelyn päätteeksi noin sadan hengen porukka lähtee kiertämään Sammakkolampea – kukin voimiansa mukaan. Matkan varrella pysähdytään muutaman kerran ihastelemaan maisemia ja kuuntelemaan, kun kaupungin puutarhuri esitteli kukkaistutuksia ja kertoi alueen kunnostuksesta.

Puijonlaaksossa asuva **Liisa Rissanen** kävelee rollaattorinsa kanssa sujuvasti koko kierroksen.

”Tykkään kovasti lenkkeilystä. Yritän käydä ulkoilemassa päivittäin, jos vain voimat antavat myöten. Joskus käyn ulkona kaksikin kertaa päivän aikana, välillä huilaan kotona vähän aikaa ja sitten taas uudestaan liikkeelle.”

LIISA RISSANEN iloitsi, kun kerrankin oli lenkkikavereita.

TUULA HYTTINEN

ULKOILUTAPAHTUMAAN osallistui myös emerituspiispa Wille Riekkinen.

Yleensä Rissanen ulkoilee itsekseen, mikä vähän harmittaa häntä.

”Olisihan se kiva, jos olisi joku kaverina. Se olisi turvallisempaa, sillä kaatuminen pelottaa.”

”Tänään on aivan ihanaa, kun on iso porukka matkassa. Enemmänkin saisi olla tällaisia tapahtumia, että samalla tapaisi muita ihmisiä. Kyllä se toisten kanssa haastelu vaan on kovin tärkeää”, Rissanen pohtii.

Vapaaehtoistyö kunniaan

Ulkoilijoiden joukossa on myös Kuopion hiippakunnan entinen piispa **Wille Riekkinen**.

”Ilman muuta tulinkin mukaan, kun pyydettiin. Sydämeni sykkii voimakkaasti vapaaehtoistyölle.”

Riekkinen kertoo viime aikoina pohtineensa paljonkin sitä, miten tärkeää ikäihmisille olisi päästä säännöllisesti ulkoilemaan.

”Takana on pari koronavuotta, jotka tekivät hallaa vanhusten liikkumiselle ja sosiaalisille suhteille. Ja tässä kun itsekin alkaa iällä olla, niin näitä asioita tulee mietittyä yhä enemmän”, emerituspiispa kertoo.

”Toivoisin, että jokainen kynnelle kykenevä voisi käydä ulkoilukaverina sellaiselle vanhukselle, joka ei omin avuin pääse

liikkeelle. Tai sitten kävisi ihan vain juttelemassa. Tulisi toimia Nasaretin miehen viisauden mukaan eli pitäisi tehdä toiselle se, mitä toivoisi itselleenkin tehtävän.”

Ulkoilukierros päättyi seurakunnan tarjoamille kahveille Puijon kirkolla.

Tapahtuma oli osa Ikäinstituutin Vie vanhus ulos -kampanjaa ja sen yhtenä tarkoituksena oli herätellä kiinnostusta vapaaehtoistyöhön. Järjestelystä vastasi Kuopion kaupunki yhdessä eri järjestöjen ja Puijon seurakunnan kanssa.

HELI HARING

KOLUMNI

Panostetaan työhyvinvointiin

Kuusiin kesän jälkeen virkistyneitä työnsä taitajia on saapunut työpaikoille. Toisaalta taas osa kipuilee uupumisen rajoilla käsi- ja jalkapainien puutteessa. Työpäivien pidentyminen, kiire ja aikataulupaineet kiihdyttävät kilpajuoksua ajan kanssa. Esihenkilöt paikkaavat yhä useammin työntekijävajetta. Tilanteen jatkuessa mielekäs-kin työ uuvuttaa, jos vapaa-aika ei riitä palautumiseen.

Samaan aikaan työntekijöistä ja työpaikan brändistä kilpaillaan. Kuka ei halua kuulua onnistujien joukkoon, jossa yksilöitä kannustetaan loistonsa usein valmentavan johtamisen menetelmin. Taustalta voi kuulua kilpaurheilun me-henkeä kohotta-

via kannustuksia, kuten ”nopeammin, korkeammalle, rohkeammin” (*”Citius, altius, fortius”*).

Työkyvyn johtamisen arvo tulee näkyväksi, kun mieli meinaa murtua, silmistä näkyy valvottujen öiden väsymys tai sairauspoissaolot kasvavat ja työkyvyttömyys uhkaa. Välttäminen ja kannustaminen, usko ja luottamus yksilöllisiin ja jäljellä oleviin voimavaroihin luo hyvinvointia, sillä vähemmälläkin voi tehdä parhaansa.

Työterveyshuolto tukee, kun koettu tai mitattu toimintakyky ontuu suhteessa työn vaatimuksiin. Terveellisen ja turvallisen työn muokkaaminen, mielekkäiden tehtävien luominen sekä osaamisen hyödyntäminen

elämän eri tilanteissa on osa ihmisenäköistä, inhimillistä, kuuntelevaa ja välittävää työkyvyn johtamista. Hyvinvoinnin ylläpitämiseksi työelämä tarvitsee jokaisen työpanosta.

Joskus joutuu hyväksymään kipeimmän kautta tilanteen, jossa entisestä on päästettävä irti ja suuntauduttava uuteen. Kunpa jokainen saisi vanhan oven sulkiessaan tuntea itsensä arvokkaaksi. Ja kunpa saisi avata uuden oven tuntemattomaan ilman, että kokee jäävänsä yksin.

PIRKKO KESTI

KIRKOLLISET

TUOMIOKIRKKO

KASTETUT

Amanda Roosa Valentina Taiponen, Helmi Eveliina Kettunen, lines Aurora Miettinen, Valma Ingrid Lahtinen, Anna Ida Emilia Jauhiainen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Ari-Pekka Eemeli Lappi ja Roosa Anneliina Väisänen, Eero Juhani Hyvärinen ja Iiris Hannele Paunonen, Sauli Johannes Kanninen ja Matleena Eeva Maria Typpö

KUOLLEET

Jorma Tapio Raatikainen 70, Vilho Antero Kukkonen 87, Ulla-Maija Tiihonen 80, Aune Anneli Kankkunen 86, Marjatta Väätäinen 95, Liisa Luoma 100, Aila Koponen 79, Allu Alida Tellervo Niiranen 97, Aune Maria Markkanen 89, Maija Liisa Meriläinen 86, Ulla Anna Elina Nykänen 99, Riitta Kaarina Kopponen 81, Pirkko Aune Hemming 85

ALAVA

KASTETUT

Pihla Emilia Johanna Silvennoinen, Senni Eelin Sofia Savolainen, Hilma Aino Amalia Rintakuusi, Jero Oiva Waltheri Sinervirta-Varonen, Leona Lydia Vuorela, Aaron Onni Leander Kärkkäinen, Inna Hannele Lempinen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Niklas Tapio Juhani Viljamaa ja Maria Annika Toivanen

KUOLLEET

Raino Juhani Saarelainen 58, Arvi Olavi Laatikainen 87, Marja Helena Marttila 74, Mauno Kalevi Heikkinen 84, Pertti Juhani Julkunen 71, Helena Annikki Huovinen 68

JÄRVI-KUOPIO

KASTETUT

Eino Matti Ilmari Mikkonen, Muuruvesi; Eetu Damian Zezula, Muuruvesi; Jooa Kristian Kalevi Lappalainen, Kaavi; Juho Pekka Olavi Laulainen, Nilsä; Tessa Tuuli Johanna Vihonen, Tuusniemi; Noel Hannes Härmäläinen, Riistavesi

KUOLLEET

Eila Kaarina Savinainen 86, Nilsä; Roope Niko Johannes Kokkonen 25, Nilsä; Olga Kristiina Tukiainen 90, Juankoski; Anna Liisa Kammonen 91, Juankoski; Esko Juhani Räsänen 62, Kaavi;

Väinö Pekka Juhani Pitkänen 85, Riistavesi; Liisa Kyllikki Rahunen 80, Tuusniemi; Unto Henrik Suomalainen 82, Kaavi; Alina Miettinen 99, Vehmersalmi; Toimi Hartikainen 91, Nilsä; Kerttu Hirvonen 87, Tuusniemi; Kari Tapio Miettinen 48, Juankoski; Paavo Heikki Taskinen 80, Nilsä; Pentti Olavi Leskinen 83, Kaavi; Timo Elmer Särkkä 64, Muuruvesi; Viljo Eerik Korhonen 74, Nilsä; Esko Olavi Mikkonen 83, Riistavesi; Esko Tapio Räsänen 87, Kaavi; Esko Petteri Pirinen 82, Nilsä; Liisa Mirjami Räsänen 73, Kaavi; Irja Elina Savolainen 85, Tuusniemi; Hannu Kalevi Soininen 69, Muuruvesi; Eeva Kokkonen 87, Nilsä; Vilho Tapio Heikkinen 75, Nilsä

KALLAVESI

KASTETUT

Lenni Oliver Sylvesteri Konttila, Pihla Maija Anneli Viitanen, Amalia Iida Wilhelmiina Sneek, Kasper Kuutti Mikael Raudaskoski, Moona Helmi Maria Korhonen, Vivi Kerttu Evelia Säkkinen, Paavo Ahti Tapio Koivisto, Lenni Teemu Eemeli Savolainen, Lassi Juuso Olavi Savolainen, Milena Vilhelmiina Tuhkanen, Leona Ida Adessa Heiskanen, Oliver Hugo Emiel Jauhiainen, Eemil Artturi Kähkönen, Levi Onne Johannes Nissinen, Ida Heidi Elina Rantala, Oliver Onni Joonatan Grasse, Linnea Salmela, Adelia Ulla Kaarina Lukkari, Jami Jeremias Kärkkäinen, Max Veikko Juhani Olli

KUOLLEET

Sisko Sanelma Väänänen 89, Ritva Helene Penttinen 76, Maria Keinänen 95, Pirkko Keränen 84, Anna Liisa Karhunen 98, Pekka Kalevi Mykkänen 83, Paavo Antero Hiltunen 72, Ilkka Tapio Anttonen 53, Aino Irja Kristiina Karhunen 69, Väinö Juhani Voutilainen 71, Aune Maria Pitkänen 89, Hanna Vappu Parviainen 95

MÄNNISTÖ

KASTETUT

Eetu Tapio Johannes Kettunen, Vili Onni Oliver Pakarinen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Sami Jukka Petteri Pakarinen ja Paula Kristiina Torvinen

KUOLLEET

Risto Antero Hyttinen 78, Saimi Inkeri Koistinen 87, Jorma Olavi Palviainen 76, Anitta Kristiina Pennanen 54, Aino Annikki Tenhunen 90, Veikka Erik Koistinen 17, Pentti Vihtori Pellilä 78, Markku Viljo Olavi Simoinen 75, Helli Marjatta

Savolainen 97, Veijo Antero Kukkonen 84, Kaisa Annikki Parviainen 83, Helvi Savolainen 90, Kauko Rätty 83, Sirkka Sanelma Antikainen 75

PUIJO

KASTETUT

Aamos Eevertti Niskanen, Ada Maria Rautio, Rasmus Joonatan Aho, Saaga Viola Paasikallio

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Ville-Veikko Tapio Niskanen ja Anu Katriina Tikkanen, Harri Markus Taneli Räsänen ja Johanna Emilia Huotari

KUOLLEET

Irja Kaarina Räsänen 97, Jani Petteri Laurinen 46, Juha Antero Voutilainen 78, Mirja Kaarina Liukkonen 90, Anna Liisa Raatikainen 90, Ossi Viljo Olavi Saikko 86, Eero Aukusti Varonen 92, Tauno Pekka Ilmari Laukkanen 80, Väinö Aulis Parkkinen 90, Terttu Kaarina Antikainen 81, Väinö Antero Niemeläinen 82, Osmo Heikki Taavetti Korhonen 71, Pirkko Marjatta Poutiainen 94

SIILINJÄRVI

KASTETUT

Ellu Aurora Korhonen, Venla Amanda Tukia, Heta Katri Johanna Huuskonen, Niilo Oiva Eemeli Turttainen, Aino Olivia Korkalainen, Arttu Lauri Augusti Ukkonen, Eino Viljo Johannes Valjakka, Manta Helinä Kääriäinen, Atso Tino Tapio Varjus, Jaakko Armas Ensio Tick, Inge Isabella Venäläinen, Eemil Ilmari Remes, Selja Aili Charlotta Dahlbacka, Elias Olavi Eemeli Korkalainen, Neela Alisa Väänänen, Elda Viia Helmina Vauhkonen, Hilla Aino Inkeri Aarnio, Leo Veikko Viljami Hylkilä

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Jouni Marko Tapio Serguskin ja Satu Johanna Järveläinen, Hannu Petteri Lehto ja Tiia Kristiina Fick, Sami Pekka Ahonen ja Marika Eveliina Luoto, Antti Pekka Silvennoinen ja Sari Paula Emilia Sinkkonen

KUOLLEET

Rauha Annikki Siili 91, Eine Sinikka Kekkonen 89, Anja Tellervo Rissanen 89, Antti Hannu Kokkonen 73, Terttu Ellen Pärnänen 91, Liisa Severiina Miettinen 86, Sirkku Helinä Kosonen 94, Saara Tuomainen 84, Mirja Annikki Leskinen 91, Eino Johannes Hiltunen 84, Aino Sanelma Miettinen 79, Veikko Tapani Kankaanpää 75, Riitta Kaisa Tapaninen 70, Martta Martikainen 77

Maan korvessa kulkevi lapsosen tie, vaan ihana enkeli kotihin vie.

Virsi 971:1

SANALLISTA

Mikkelinpäivä

Opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät: ”Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?” Silloin Jeesus kutsui luokseen lapsen, asetti hänet heidän keskelleen ja sanoi: ”Totisesti: ellette käännä ja tule lasten kaltaisiksi, te ette pääse taivasten valtakuntaan. Se, joka nöyrytyy tämän lapsen kaltaiseksi, on suurin taivasten valtakunnassa. Ja joka minun nimessäni ottaa luokseen yhdenkin tällaisen lapsen, se ottaa luokseen minut. Mutta jos joku johdattaa lankeemukseen yhdenkin näistä vähäisistä, jotka uskovat minuun, hänelle olisi parempi, että hänen kaulaansa pantaisiin myllynkivi ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen. Katsokaa, ettette halveksi yhtäkään näistä vähäisistä. Sillä minä sanon teille: heidän enkelinsä saavat taivaassa joka hetki katsella minun taivaallisen Isäni kasvoja.” Matt. 18: 1 - 6, 10

Lapsi - Jumalan sanansaattaja

Mikkelinpäivä on Jumalan sanansaattajien, enkelien pyhäpäivä. Enkelit ovat Jumalan voimallista väkeä. Enkelit ovat suojelijoita ja johdattajia, he ilmoittavat maailmaan syntyneestä Vapahtajasta ja ovat tyhjällä haudalla pääsiäisaamuna. Läpi Raamatun enkelit ovat läsnä. He julistavat korkeuksissa Jumalan pyhyyttä ja kulkevat maata viistäen hiljaa vierellä.

Enkelit säteilevät taivaan valoa. Eivät omaansa. Kuten lapsetkin. Yhden heistä Jeesus asettaa keskellemme. Lapsi on Jumalan viesti. Aina ei tarvita sanoja. Jumalan edessä voi olla vain hiljaa, elää, hengittää ja ihmetellä tuon hetken kauneutta, olla välitön ja luottaa. Leikkiä ja iloita sekä purkaa myös pahaa mieltä. Jumala kyllä kestää sen.

Lapsi luottaa, että korkealta hypäessä isän tai äidin syli ottaa vastaan. Vaikka vähän pelottaisi. Emmehän anna kenenkään heistä pudota. Jumalan syli tulee lapselle todeksi turvallisen aikuisen käsivarsilla. Siinä on hyvä yhdessä iloita elämän ihmeestä ja katsella taivaan valoa.

LAURI KASTARINEN
Kappalainen
Tuomiokirkkoseurakunta

Kirkko kotonasi

Virtuaalikirkossa voit katsoa verkon kautta jumalanpalvelusta Kuopion tuomiokirkosta joka sunnuntai klo 10. Lähetykset tallennetaan, ja niitä voi katsoa myös myöhemmin.

www.virtuaalikirkko.fi

**HAUTAKIVET
SUORAAN VALMISTAJALTA**

VARPAISJÄRVEN GRANIITTI OY
Savonkatu 24, Ollinpuisto,
Kuopio, puh. 017 263 3408
Graniittintie 7, Varpaisjärvi
puh. 017 771 811
Myös lisäimen kaiverukset
ja kivien entisöinnit

**APUA ASIAKIRJOJEN
LAADINTAAN**

Perunkirjoitukset, veroilmoitukset,
edunvalvontavaltuutukset ja testamentit
sekä erilaisten lomakkeiden täyttö.
Kysy tarjous!

Kuopion Invalidit ry.
Savonkatu 16, puh. 0440 378 451
toimisto@kuopioninvalidit.fi

KIVI PAJA *Kiven
Kauneutta
Kunnioittaen*
20-vuotta

- Lisäimen kaiverustyöt
- Hautakivet ja entisöintityöt
- Pronssituotteet, Kivilyhdyt
- Paikallista palvelua

Kivipaja Sari Kämäräinen
Siunauskappelintie 2, Kuopio
myynti@kivipajasarik.fi
www.kivipajasarik.fi
puh. 050 575 0004

**ASIANAJOTOIMISTO
KOLARI & CO**

Henkilökohtaista palvelua mm.
perhe- ja perintöoikeudellisissa asioissa
Perunkirjoitukset, testamentit, edunvalvontavaltuutukset ym.

Aapeli Kauppakatu 28, 2. krs, 70110 Kuopio | puh. 017 265 7777
toimisto@kolari-co.fi | www.kolari-co.fi

Alina auttaa arjessasi

**Paikallisen Alinan monipuoliseen
valikoimaan kuuluu mm.**

- Hoiva- ja kotisairaanhoidopalvelut
- Kotityöpalvelut
- Lapsiperheiden kotipalvelut
- Hoitotarvikkeet

**MUISTA
KOTITALOUS-
VÄHENNYS**

Tilaa ilmainen kartoituskäynti!
044 355 5451
kuopio.puijonlaakso@alinahoivatiimi.fi
kuopio.keskusta@alinahoivatiimi.fi

Alina®
Kotona paras

www.alinahoivatiimi.fi

norlandia
Alina on osa Norlandiaa

**Koillis-Savon oma asianajaja
Suomen asianajajaliiton jäsen
Pekka Vartiainen**

Perhe- ja jäämistöasiat, testamentit,
perunkirjoitukset, perinnönjaot
rikosasiat, riita-asiat ym.

Nilsiantie 81, Nilsä | p. 045 631 6960
pekka.vartiainen@parvarky.fi
www.lakiasiantoimistopekkavartiainen.fi

**HAUTAUSTOIMISTO
Länsivuori**

*Perinteikäs,
täyden palvelun
hautaustoimisto.*

Savonkatu 25, Kuopio
Puh. 017 261 6531, 040 512 1035
www.lansivuoriky.fi

PYYKKISATAMA

Itkonniemenkatu 27, 70500 Kuopio
Puh. (017) 263 3128
Leväsentie 21, 70780 Kuopio
Puh. 044 989 4592
pyykkisatama.fi

PUIJON KIVI

HAUTAKIVET
KAIVERUKSET
ENTISÖINNIT
MUUT KIVITYÖT

PYÖRÄKATU 15, KUOPIO
Tervetuloa tutustumaan
myyntinäyttelyyn!
Puh. 017 282 9000
puijonkivi@puijonkivi.fi
www.puijonkivi.fi

Tietokoneapu
puhelimet & tabletit
**Kotitalous-
vähennys**
www.orden.fi
040 5844 045

NANCY ABBASI ja piispa Jari Jolkkonen vaihtoivat ajatuksia torilla soppatarjoilun lomassa.

YHDESSÄ tekemistä tarvitaan kipeästi

Mihin auttamistyötä kirkossa pitäisi painottaa? Ketkä ovat suurimmassa hädässä? Tätä pohtivat panelistit diakonian juhlapäivän 1.9. keskustelussa Kuopion seurakuntien diakoniatyön ja kaupungin perusturvapalvelujen äänellä. Ammattilaiset nostivat avuntarpeen kärkipaikoille jaksamisen ja pahoinvoinnin kanssa kamppailevat lapset, nuoret ja aikuiset sekä päihneiden käyttäjät, laitoksissa asuvat vanhukset, opiskelijat ja pakolaiset. "Pitäisi kehittää ihmisen kokonaisvaltaista auttamista ja karsia päällekkäisyyttä", esittää diakoniatyöntekijä **Petra Kärkäinen**.

Hänen mukaansa seurakunnissa ja sosiaalityössä ei aina tiedetä, mitä kukin asiakkaan eteen tekee. Tästä seuraa ihmisen pompottelua luukulta luukulle, mikä ei palvele ketään.

Kuopion perusturvajohtaja **Mari Antikainen** tietää, että ajan ja työvoiman rajallisuus on iso haaste. Uusien hyvinvointialueiden perhekeskuksissa on jo kokeiltu yhdessä-mallia.

"Ehkä diakoniatyöntekijän kalenterissakin voisi olla 'yhdessä'-työaikaa", Antikainen ehdottaa.

Rinta rinnan auttaminen on joka tapauksessa tuttua Suomessa jo vanhastaan.

"Aikoinaan seurakuntadiakonia tuli kunnallisen vaivashoidon rinnalle, ei tilalle", kuopiolaisen diakoniatyön historialta väitellyt teologian tohtori, pastori **Liisa Penttinen** huomauttaa.

Eläkkeellä oleva diakonissa **Eeva Väätäinen** muistuttaa myös päättäjien kanssa keskustelusta: syrjään ja hätään joutunut tarvitsee rohkeita puolesta puhujia.

"Jos osaa pyytää apua, on jo hyvä suunta. Suurimmassa hädässä on se, joka ei tunne omaa tilaansa", diakoniatyöntekijä **Martti Olsen** toteaa.

Myötätuntoinen yhteiskunta syntyy palvelemalla

Syyskuun 1. päivä on Suomen ev.lut. kirkossa diakonian viran päivä, jota tänä vuonna vietettiin diakonian viran 150-vuotista historiaa. Diakonian juhlapäivänä myös Kuopion torilla oltiin auttamisen äärellä.

"Kirkon diakoniatyö on kristilliseen lähimmäisenrakkautteen perustuvaa palvelutyötä, joka kohdistuu kaikkiin, erityisesti niihin joita ei muulla tavoin auteta. Merkittävää ei ole ihmisen asema tai uskon

määrä vaan hätä", juhlapuhuja ja piispa **Jari Jolkkonen** tiivisti.

"Se on koko kirkon ja meidän kaikkien tehtävä", piispa muistutti.

Piispa kiitti diakoniatyön ajassa elämistä niin korona-aikana kuin sotien liikkeelle ajamisen ihmisten auttamisesakin.

"Ei ole helppo olla jatkuvasti toisia varten ja kantaa toisten kuormaa. Silti juuri palveleva rakkaus luo ympärillemme turvallista kulttuuria ja myötätuntoista yhteiskuntaa. Diakonian virassa palvelevat ansaitsevat meidän kiitollisuutemme, arvostuksemme ja rakkautemme. Se rakkaus kuuluu myös kaikille vapaaehtoistyössä palveleville", piispa Jolkkonen muistutti ja juhla-aki puhkesi aplodeihin.

"Jos olemme kristittyjä, olemme perhe. Perheessä pitää auttaa, se on minulle tärkeää", sanoo **Nancy Abbasi**, joka palveli torilla soppakauhan varressa.

"Tällainen yhteisöllisyys on minulle tärkeää, kun olen vasta muuttanut kaupunkiin", kertoo toisen keittopadan ääreltä **Soini Virtanen**, jota joku hoksasi kysyä vapaaehtoistehtävään nuorten aikuisten tapaamisessa.

Torilavalla vapaaehtoisista esille pääsi nuorimmainen, 5-vuotias Eetu, joka jakoi juhla-äälle mehua. **Sanna**-äidin mukaan tärkeä tehtävä on ollut odotettu juttu.

"Vapaaehtoisia tarvitaan aina", torijuhlan juontaja diakoni **Kati Ukkonen** vakuuttaa.

SINI-MARJA KUUSIPALO

Katso juhlapäivän kuvakooste verkkolehdestä kirkkojakoti.fi

Petri Laaksonen
60 - VUOTISJUHLAKONSERTTI

Eläköön elämä
60 vuotta Pohjantähden alla

ALAVAN KIRKKO
Ke 5.10. klo 19

Liput 25€ ennakkoon ticketmaster.fi sekä ovelta tuntia ennen konserttia

**Mainosmyynti
Eine Kotamaa**
050 315 5849
eine.kotamaa@hillagroup.fi

Seuraava julkaisupäivä 26.10., varaukset 17.10. mennessä.

hilla
group

KIRJALLISTA

Marja-Leena Lempinen: Naisten taivas. Icasos. 2021. 251 s.

Ahkera ja siisti palvelijatar saa paikan

SATA VUOTTA sitten tuo otsikon mukainen ilmoitus oli tuiki tavallinen niin koto-Suomen paremmissa piireissä kuin Atlantin toisella puolella, erona vain se, että Ameriikka oli monen tytön unelmen täyttymys. Tämä on myös Jennyn ja Hannan haave. Kansalaissota on juuri jättänyt kotimaahan syvät arvet ja ne on helppo jättää jälkeensä. Vaikka mieli on rohkea ja päättäväinen, niin samalla kuitenkin pelottaa. Sinne tänne sijoitetut Savon murteen ilmaisut kertovat lukijalle, että Jennyn ja Hannan sydämen kieli on aina suomi, vaikka kova on hinku oppia myös ainakin fingelskaa.

Naisten taivas pohjautuu **Marja-Leena Lempisen** suvun Kanadaan muuttaneiden tarinoin ja sen lisäksi kirjailija on tehnyt valtavasti pohjatyötä niin tietokirjojen kuin haastattelujen kautta. Kuitenkin lopputuloksena on erittäin eläytyvä romaani siirtolaisuudesta. Sekin selviää, että oliko se elämä siellä rapakon takana sitten taivas vai helveti. Myös minä katson nyt uusin silmin enovinaan nallea, jonka isomummon **Hisko**-setä Kanadasta 1944 lähetti. Monia tällöisiä muistoja meillä suomalaisilla.

TERHI TUHKANEN-MARKKULA

LYHYESTI

KIRKON tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuspalkinto myönnettiin emeritapiispa Irja Askolalle

Kirkkohallitus myönsi kirkon tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuspalkinnon emeritapiispa Irja Askolalle. Arkkipiispa Tapio Luoma jakaa palkinnon 13.12.

EHDOTUKSIA palkinnon saajaksi pyydettiin evl.fi-verkkosivustolla. Ehdotuksia saatiin 107. Irja Askolaa ehdotettiin palkinnon saajaksi yhteensä 85 kertaa.

Palkintoperusteissa korostettiin erityisesti Irja Askolan työtä tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden edistämiseen koko työuransa ajan. Hän on rohkeasti puhunut ja toiminut niiden puolesta, jotka eniten kärsivät. Hänen koko elämäntyönsä on edistänyt inhimillisyyttä ja ihmisen arvon kunnioittamista. Hän on esiintynyt työssään diplomaattista tietä korostaen dialogisuutta, erilaisuuden hyväksyntää ja yhdenvertaisuutta. Irja Askolan toiminta tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden kysymyksissä on ollut paitsi kansallisesti myös kansainvälisesti merkittävää.

Palkintona on kunniakirjan lisäksi 5 000 euron suuruinen rahapalkinto palkinnon saajan valitsemaan kohteeseen tasa-arvo- ja yhdenvertaisuustyössä.

Kirkon tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuspalkinto on syntynyt osana 100 tasa-arvotekoa -hanketta, jolla juhlistettiin satavuotiasta Suomea vuonna 2017. Vuonna 2022 palkinnon nimeä ja myöntämisperusteita uudistettiin nostamalla yhdenver-

taisuuden teema paremmin esille. Kirkon tasa-arvopalkinnon uudeksi nimeksi tuli Kirkon tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuspalkinto.

KIRKON VIESTINTÄ

Nyt on vaikuttamisen paikka

Yksi henkilö ja yksi ääni. Seurakuntavaalit 2022 tarjoaa edustuksellisen demokratian mahdollisuuden niin äänioikeutetuille kuin ehdokkaillekin. Vaaleissa voi vaikuttaa paikallisten seurakuntien seurakuntaneuvostojen jäsenten valintaan oranssilla äänestyslipulla. Samalla kertaan äänestetään toisessa vaalissa jäsenet yhteiseen kirkkovaltuustoon valkoisella äänestyslipulla.

Jokaisen kristityn velvollisuus on olla valona lähimmäisille.

Vaaleissa valitut luottamushenkilöt ovat oikeutettuja äänestämään Kirkolliskokoukseen maallikkoedustajia. Kirkolliskokous on kirkon ylin päättävä elin ja sen kokouksissa kirkon työn keskeiset suuntaviivat, kirkon oppi ja kirkkolaki ovat tarkastelun ja tarvittaessa säätämisen kohteena.

Sinä äänioikeutettu, tule antamaan oma osuutesi demokratiaan äänestämällä ennakköäntysaikana 8.–12.11. tai varsinaisena vaalipäivänä 20.11.2022.

Seurakuntavaaleissa on kysymys Kristuksen kirkastamisesta kotikaupungissamme. Jokaisen kristityn velvollisuus on olla valona ja suolana kaikkialla, jossa hän kohtaa lähimmäisiään. Samalla kiitän kaikkia seurakuntavaalien ehdokkaiksi lupautuneita.

MATTI PENTIKÄINEN
Yhteisen kirkkoneuvoston
puheenjohtaja

KAMALA LUONTO

latukone lentokone vaalikone

Tutustu ehdokkaiden ajatuksiin ja löydä omasi vaalikoneessa seurakuntavaalit.fi/vaalikone
Vaalikone avautuu 10.10.

#SEURAKUNTAVAALIT

KIRKKO & KOTI

Kuopion ja Siilinjärven seurakuntalehti.
109. vuosikerta.

Seuraava numero ilmestyy 26.10.2022

Julkaisija Kuopion ev.lut. seurakunnat, PL 1064, 70101 Kuopio, puh. 017 158 111

Toimitusneuvosto Hannu Koskelainen, Niko Noponen, Jenni Niskanen **Painos** 73 670 kpl **Toimitus** Tulliportinkatu 27 LH 1,

70100 Kuopio **Viestintäpäällikkö, Kirkko ja koti -lehden päätoimittaja** Minna Siikaniva, puh. 040 4848 273, minna.siikaniva@evl.fi

Viestintäsuunnittelija Sini-Marja Kuusipalo, puh. 040 4848 234 **Visuaalinen suunnittelija** Tuija Hyttinen, puh. 040 4848 236 **Tiedottaja**

Heli Haring, osa-aik. puh. 044 414 4801 **Sihteeri** Katja Nenonen, osa-aik. puh. 040 4848 514 **Viestintäsuunnittelija** Merja Tapio, Siilinjärvi

puh. 044 7284 614 **Taitto** Hillagroup Oyj **Ilmoitukset** Eine Kotamaa, puh. 050 315 5849, eine.kotamaa@hillagroup.fi **Tilaukset** 20 €/vuosikerta

Jakelu Suomen Suoramainonta Oy **Jakelupalaute** suomensuoramainonta.fi/fi/jakelupalaute tai kuopio@ssm.fi, puh. 050 590 5290.

kirkkojakoti.fi, www.kuopionseurakunnat.fi, siilinjarvenseurakunta.fi

MATTI TURUNEN on pohtinut, oliko päätyminen kanttoriksi ja oopperalaulajaksi korkeimman johdatus.

MUSIIKIN hoitava vaikutus

Oopperalaulaja ja kanttori Matti Turusesta piti tulla juristi, mutta sairastuminen sysäsi hänet musiikkiuralle. Nyt takana on 25 vuotta seurakunnan palvelua – ja kasvu kristittynä jatkuu.

Matti Turusella on kirkkaana mielessä muisto musiikin hoitavasta vaikutuksesta. Elettiin joulun aikaa, hän oli kaksivuotias, ja hänen vatsaansa sattui. Vatsakipu kuitenkin hävisi, kun televisiosta alkoi kuulua Hoosianna-hymni.

”Sen jälkeen pyysin äitiä laulamaan Hoosiannaa aina, kun vatsa oli kipeä. Se auttoi”, mies muistelee.

Nyt hän on 40-vuotias oopperalaulaja ja kanttori, jota edelleen viehättää laulun hoitava vaikutus.

”Oopperassa saatetaan mennä siihen, että äänet kilpailevat, mutta minä mietin, miten voisin olla tekemättä laulusuoritusta toiselle hankalaksi.”

Nuori kanttorilahjakkuus

Matti Turusen innostus musiikkia ja varsinkin kanttorin työtä kohtaan syttyi kaksivuotiaana Outokummun kirkossa, jossa hänen perheensä naapuri **Eero Vuorialhon** soitto ja komea laulu teki-vät pikkumieheen suuren vaikutuksen. Viisivuotiaana Turunen aloitti pianotunnit, ja jo ekaluokkalaisena hän pyrki Joensuun konservatorioon kirkkourku- ja soittamaan.

Turusesta tuli pian seurakunnan pyhäkoulun ja konserttien esiintyjä. Kanttorin ura käynnistyi 15-vuotiaana, kun Turunen alkoi sijaistaa seurakunnan kanttoreita.

Vuonna 1997 Turunen ja **Reijo Keski-talo** saivat Joensuun gospelfestareiden nuorisokonsertista kimmokkeen säveltää omaa musiikkia. Kaksi viikkoa

myöhemmin heillä oli valmiina Nuoren uskon messu. Samana vuonna valmistui Nollakan kirkko, ja Nuoren uskon messusta tuli tavallaan uuden kirkon oma messu, jota kirkossa esitetään edelleenkin sen juhlapäivinä.

”Messun nimi ei niinkään viittaa ikään, vaan ennemminkin asenteeseen: nuori usko on uskon tarkastelua ja oppimista tuorein silmin”, Turunen huomauttaa.

Korkeamman tahdon ilmaisu?

Vaikka musiikki oli Turusen elämässä tiiviisti mukana, ei muusikon ura kuitenkaan ollut miehen tähtäimessä.

”Ajattelin, että pyrin oikeustieteelliseen, jossa keskityn perustuslakiin ja Eurooppa-oikeuteen.”

Abivuotena Turusen vointi alkoi kuitenkin huonontua, ja vuosi kirjoitusten jälkeen nuorella miehellä todettiin vakava kilpirauhasen vajaatoiminta. Se oireili niin, ettei kirjan lukemisesta jäänyt mitään mieleen. Turunen pääsi todistuksen perusteella opiskelemaan Joensuuhun tilastotiedettä, mutta opinnoista ei tullut mitään.

Kuitenkin kanttorin töihin oli kysyntää. Niinpä mies päätti keskittyä musiikkiin ja tekikin sitä monipuolisesti: tanssimusiikkia, lastenoopperaa, radio-ohjelmia ja opettamista koulussa. Turusta kannustettiin hakemaan Sibelius-Akatemiaan. Kun lauluäänikin palautui kilpirauhasen vajaatoiminnan oikean lääkeytyksen avulla, päätti Turunen luopua juristihaaveistaan.

”Koulukaverini ja opettajani tuntuivat tietävän minua ennen, että minusta

tulee ammattimuusikko. Olen pohtinut, näkyikö sairastumisessani korkeamman tahdon ilmaisu. Jos niin oli, toivottavasti tahto oli hyvä.”

Rauhandialogia musiikin kautta

Sittemmin Turunen on ollut monessa mukana. Hän on muun muassa säveltänyt Rauhan Messun Loviisan Rauhanfoorumille ja tehnyt Radio Deille korona-ajan kirkkokuorokorviketta, Radiokirkkokuoroa, joka edelleen jatkuu.

Yksi Turusen kansainvälinen projekti on Middle East Music Company, jossa musisoivat muslimit **Burhan Hamdon** ja kumppanuustyöryhmään, joka pitää yllä tietoisuutta kumppanuuskirkosta Lähi-idässä ja kutsuu rukoilemaan sen puolesta.

Turunen on kuullut vuodesta 2018 saakka Kuopion hiippakunnan Jordanian ja Pyhän maan evankelis-luterilaisen kirkon kumppanuustyöryhmään, joka pitää yllä tietoisuutta kumppanuuskirkosta Lähi-idässä ja kutsuu rukoilemaan sen puolesta.

”Olin tavannut Jordanian ja Pyhän maan evankelis-luterilaisen kirkon aieman piispan **Munib Younanin** Loviisan rauhanfoorumilla, ja innostuin kovasti hänen viisaudestaan. Kuopion hiippakunnan piispa **Jari Jolkkonen** ja Munib Younan ovat olleet inspiraationi lähteitä, kun minua pyydettiin mukaan kumppanuustyöryhmään.”

Reilusti kristitty

Entä miten kristillinen usko voisi puhutella kirkosta vieraantunutta nykyyhmis-tä? Turunen huomauttaa, että uskonnoilla on edelleen vankka sija kansainvälisessä maailmassa.

”Kristittynä oleminen on vahva osa suomalaisuutta. Kun ihminen on sinut itsensä ja oman uskontonsa kanssa, hän sen myötä sitoutuu omaan kulttuuriin-sa ja pystyy luottavaisesti tutustumaan maailman muihin kulttuureihin ja uskontoihin”, Turunen uskoo.

Hänen mielestään kirkon opetus ei ole teoreettista, vaan se opettaa hyvin käytännönläheisesti, mitä on olla kristitty. Tästä esimerkkinä hän mainitsee Lähde-kuoron, jota hän johti opiskeluaikoinaan Helsingissä.

”Siihen aikaan puhuttiin paljon, miten nuoria aikuisia aktivoidaan seurakunnassa. Kehitin Lähde-kuoroa vaikuttamaan kirkon yhteiskunnallisessa ja kansainvälisessä uskontorajat ylittävässä työssä. Se on nuorille aikuisille tärkeää.”

Turunen toteaa kristittynä olemisen lähtevän siitä, että lapsesta asti kasve-taan ja nähdään, miten kristinusko elää ja tulee lihaksi, miten usko meissä vaikuttaa ja miten me pystymme vaikuttamaan toisiin ihmisiin yli uskontorajojen.

”Käännyttäminen aiheuttaa helposti defenssin. Mutta jos olemme omia itsejämme, meillä on mahdollisuus keskustella toisten kanssa eikä se herätä närää. Kun tullaan sinuiksi muiden kanssa, se vähentää maailman tuskaa.”